

lille Ændringsforslag til Forslagets § 4, men som jeg foreløbig vilde formulere som et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Lovforslagets § 3 indeholder Regler om de Personer eller Myndigheder, til hvem særlig Stævning skal gøres, og dernæst bestemmer § 4, at for saa vidt Betingelserne for særlig Indstævning efter § 3 ikke ere til Stede, eller saafremt nogen af de Personer, der skulde indstævnes, er død eller ikke her i Landet har Bopæl eller fast Opholdssted, kan Justitsministeriet meddele Bevilling til Erhvervelse af Mortifikationsdom. Ved dette er intet at bemærke. Men saa staar der i § 4, 5te og 6te Linie, at Justitsministeren kan give Bevilling til saadan Erhvervelse af Mortifikationsdom „uden at særlig Indstævning finder Sted, enten i det hele eller for de Personers Vedkommende, for hvilke saadan Indstævning ikke kan ske“. Det er mig ikke ganske klart, om denne Bemyndigelse, der gives Justitsministeren, ikke er for udstrakt. Saaledes som Ordlyden er, synes det, at for saa vidt der er nogle Personer, over for hvilke Indstævning efter § 3 ikke kan finde Sted, kan Justitsministeren give Bevilling til Mortifikationsdom med Udelukkelse af saadan Stævning over for alle Personer, selv om der er nogle Personer, over for hvilke saadan Stævning kunde finde Sted. Hvis jeg har Ret i — hvad jeg er overbevist om — at det ikke har været Forslagsstillerens og sikkert heller ikke Justitsministerens Mening, at en saadan Bemyndigelse skulde tilkomme Justitsministeren, vil jeg henstille til det høje Ting, om man ikke burde lade Ordene „enten i det hele eller“ gaa ud, saaledes at der kun staar, at der behøves ingen særlig Indstævning over for de Personer, for hvilke saadan Indstævning ikke kan finde Sted af juridiske eller af fysiske Grunde.

Foruden denne enkelte Bemærkning vil jeg imidlertid bringe et mere almindeligt Forhold frem. Som den ærede foregaaende Taler sagde, beskæftiger dette Lovforslag sig jo aldeles ikke med de materielle Regler for Servitutts Stiftelse eller med Afgørelsen af det Spørgsmaal, hvem der i Tvivlstilfælde er den servitutberettigede. Nu vil det jo være ærede Medlemmer, som have syslet noget med disse Ting, særlig i større Byer, bekendt, at dette sidste af mig antydede Spørgsmaal om, hvem der er den servitutberettigede, har fremkaldt megen Tvivl, saavel i Retspraksis som i den teoretisk-juridiske Verden. Det er et Spørgsmaal, som er for stort til, at det er naturligt at bringe det

ind i nærværende Sag, men jeg kan ikke lade være at benytte Lejligheden til at rette en Opfordring til den højtærede Minister til at tage under Overvejelse, om ikke et saadant Lovforslag om den materielle Side af Servitutbeføjelsen burde udarbejdes. Navnlig hvor Forholdet er det, at en større Ejendom er bleven udstykket i en Mængde Parceller, paa hvilke der hviler visse Servitutter, Udsigtsservitutter, Bebyggelsesservitutter m. m. i fælles Interesse for dem alle, forekommer det mig, at man kunde tænke sig en saadan Ordning, hvor Lovgivningen gjorde alle Smaaparcelejerne til et Ejerlag, som var berettiget, og under visse Omstændigheder forpligtet, ved Majoritetsbeslutning, til at optræde i Forening for at hævde de Servitutberettigelser, som eksistere. Disse Bemærkninger kunde føres adskilligt videre, men jeg har kun fremdraget dette Punkt for at vise, hvorom der er Tale.

Justitsministeren (Goos): Dette Lovforslag er, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, indbragt ved privat Initiativ i det andet Ting, men jeg har kunnet slutte mig fuldt ud til det. Det har, som det meget rigtigt bemærkedes, kun et processuelt Øjemed, ikke det Øjemed at fastslaa noget med Hensyn til de Retsregler, som gælde for Servitutters Indehavelse, og det kommer derfor, som det ogsaa bemærkedes, heller ikke ind paa det Spørgsmaal, hvem der er den servitutberettigede. Naar nu det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, mente, at det var et Spørgsmaal, der kunde tages under Overvejelse, om der ikke med Hensyn til disse materielle Retsregler var Forandringer at gøre i den gældende Ret, saa ligger det altsaa i hvert Tilfælde uden for dette Forslags Ramme. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde tage under Overvejelse at søge at fiksere Regler herom, vil jeg gøre opmærksom paa, hvad det ærede Medlem naturligtvis godt ved, at alle de materielle Retsregler paa dette Omraade vedrørende Servitutter og deslige Byrder jo i meget ringe Grad hvile paa positive Lovbestemmelser, og at det derfor bliver vanskeligt eller rettere umuligt at tage et enkelt Punkt deraf op til positive Bestemmelser uden at tage hele Omraadet med. Saa komme vi ind paa en Kodifikation af materielle Retsregler i en meget omfattende Del af Privatretten, en hel Hovedbestanddel af den tinglige Ret. En saadan Kodifikation kan jeg anse som naturlig under givne Forhold og som et Maal, man maa stræbe hen til, men det er til-